

Sammen hver for sig
(Baastrup/Baastrup/Baastrup)

Lisbet kommer på scenen. Forspil begynder og Lisbet synger sangens første to linjer:

Lisbet: Vores klode drejer taktfast rundt, med en evig melodi
Og den danser roligt videre, når dag og nat flyver forbi

Lisbet stopper op, det samme gør musikken. Lisbet råber.

Lisbet: Niels? Niels, hvor er du? Du skal komme ind. Det er dine linjer nu. Hallo, Niels?

Niels viser sig på en skærm bagved. Han er igennem via Facetime. Lisbet får et chok.

Lisbet: Hvad laver du!?

Niels: Lisbet? Kan du høre mig? Jeg kan ikke komme ind.

Lisbet: Hvad laver du der? Hvad er der galt?

Niels: Jeg er i karantæne.

Lisbet: I karantæne? Hvad mener du?

Niels: Jeg er i hjemmekarantæne.

Lisbet: Hjemme? Men ... sig mig, sidder du ude i baren?

Niels: Nej, jeg er hjemme.

Lisbet: Du sidder jo ude i baren. Det kan jeg da se! Og hvad er det for noget med karantæne? Har du fået corona?

Niels: Nej. Bare en Carlsberg (*hæver en øl*)

Lisbet: Hold nu op med det pjat og kom herind.

Niels: Undskyld, hvad siger du? Uha, der er vist dårlig forbindelse.
Jeg er bange for at skærmen fryser.
(*Niels sidder stille, som om skærmen er frosset*).

Lisbet: Hallo, Niels?

(Nogen går forbi bagved)

Lisbet: Niels! Jeg kan se folk bagved dig!

Niels: *(bevæger sig igen)*
Nå nå, okay. Men Lisbet, du burde faktisk også være i hjemmekarantæne.

Lisbet: Hvad mener du?

Niels: Ja, hvis man er oppe i årene og sådan ...

Lisbet: Må jeg være fri. Nå, men hvis du absolut skal sidde der, gider du så i det mindste ikke synge med?

*Musikken starter igen.
Lisbet skal lige til at falde ind, så popper Ulf op på en anden skærm.*

Ulf: Nå, der var den! Nu virker det vist!

Lisbet: Ulf! Hvad laver du? Hvad er det her?

Ulf: Gud, hej Niels.

Niels hilser og skåler mod Ulfs skærm. Ulf er i morgenkåbe.

Lisbet: Ulf, har du morgenkåbe på? Er du nu også i karantæne?

Ulf: Ja, det er skide smart. Vi kan bare synge sangen herfra. Så behøver vi slet ikke gå ind på scenen. Eller tage tøj på!

Lisbet: Nej, altså, men så er det jo ikke noget ved for publikum, vel?

(Ulf får kaninører e.l. på fra telefonen)

Lisbet: Og ... Ulf, du har kaninører på ...

Ulf: Det har jeg da ikke *(mærker efter)*

Lisbet: Jo, det er noget du har trykket på på telefonen.

*Ulf ses trykke på sin skærm og skifter kostumer flere gange.
Niels gør det samme.*

Lisbet: Nej, hvor er I altså irriterende! Det her det bliver de andre skuffede over at høre.

*Mille og Carsten dukker pludselig også op på hver deres skærm.
Hvis der ikke er plads til at hver har sin egen skærm, kan det skifte hvem der er på.*

Lisbet: Sig mig, er I alle sammen blevet vanvittige!

Mille: Lisbet, det er mega smart, det her.

Carsten: *(kigger mod Milles skærm)* Sig mig Mille, hvor er du henne?

Mille: Jeg er hjemme. Hvis vi alligevel skal være i karantæne, så kan jeg jo lige nå at give min søn aftensmad.

*(Man ser, at Mille sidder med et barn på skødet med noget mad)
Lisbet slår ud med armene.*

Carsten: Lisbet, Lisbet ... bare rolig, vi kan sagtens arbejde herfra. Og det er vildt behageligt. Se, jeg ligger i sengen på garderoben.

(Carsten kommer til at sætte musestemme e.l. på sig selv)

Lisbet: Tag så den stemme af.

Carsten: Det er altså megasmart – man kan få kaffe eller vin samtidig.
(tager stemmen af igen) *(skåler til Niels med f.eks. et glas vin)*

Lisbet: Arh men, altså ... det var da utroligt!

Lisbet forlader scenen.

Mille: Hvad nu ... blev hun sur?

Carsten: Tror I det var vinen?

Ulf: Eller morgenkåben?

*Forspil begynder, og Lisbet dukker nu op på sin egen skærm og vinker til de andre.
Hun er den allermest afslappede – har både morgenkåbe på og et glas vin i hånden.
Skåler til de andre.
Hun begynder sangen igen, og denne gang er alle med, med hver deres linjer.*

Sang:

(Musikken kan bygges op af alles stemmer, sammen med orkesteret, nogen kan synge kor osv., som den video Lise har sendt)

Vores klode drejer taktfast rundt, med en evig melodi
Og den danser roligt videre, når dag og nat flyver forbi
Og den håber på det går os godt, for den ved at det kun ta'r et øjeblik
Førend verden den er ændret og skal leves gennem klik

Vi tog afstand fra hinanden og lagde dagligdagen på køl
For i Kina blev de syge, af noget vi troede var en øl
Og i skærene fra skærmene, der lyser op i alle danske hjem

Kunne vi passe på hinanden, bare uden kram og klem

Mille: Øjeblik! (*Råber til barnet*) Mor er altså lige midt i noget!

Og der var da fordele ved at arbejde, hver især
"Jeg er stadigvæk i nattøj" – "Jeg klipper negle på mine tæer"
Men hvis vi ville holde prøver, vil' vi blive lukket ned af politi
For orkestret er kun syv, men fylder meget mere end ti

Carsten: Vent lige lidt ... forbindelsen driller...
(*her kan dansere evt. overtage hans skærm for en stund, alle på en skærm*)

Og vi prøvede at få lavet noget, med møje og besvær
Vores dansere var triste: "Vi kan ikke danse sådan her"
Og vores sundhedspersonale skulle redde folk, med handsker og visir
Mens en lille flok kunne stable tårne med toiletpapir

Men med sammenhold og samfundssind, der fandt vi vores vej
Og i alle vores bokse, var vi sammen – hver for sig
Kloden drejer trofast rundt og vi er lyk'lige for jer alle, hver især
For hvis revyen ikke var blevet til noget, ville vi savne jer

Niels: Atjuuu! (*nyser – eller hoster – og musikken stopper*)

De andre: Ad, ej, hvor er det ulækkert, hvor er det hensynsløst ... osv.
(*Snakker i munden på hinanden og logger af, så skærmene bliver sorte.*
Niels skåler med et smil og forsvinder så som den sidste, mens musikken spiller af).